

U Zlatého Tygra

(Husová 17.)

A Tigris nem kocsma. Más. Több. Bohumil Hrabal – illetve a hiánya – révén. A Tigris egy kulturális gyülekezési pont, egy misztikus, kultikus, ugyanakkor nagyon is hétköznapi zarándokhely, a Rajt és a Cél egyszerre. A Prága-érzés kristálytisztá forrása, ahonnan muníciót meríthet magának az is, ki a jó séta és sörözés öröméért érkezik a városba, és az is, akinek a Tigris a nymburki sörgyár kéménye: ahonnan a galambok nyomán magunk is aláhullhatunk, bele a prágai ember, a bohém lelkek, a cseh kultúra felemelő mélységeibe.

Az óvárosi Husová utcában találjuk e tradicionális intézményt, ahová legkésőbb 14 óra 52 perckor kell megérkezni (korábban érkezvén várakozni a szemközti kocsmában lehet). A Tigris 3-kor nyit, 3 óra 1 perckor megtelelik, és a 11 órás zárásig tele is van. Plzeňský Prazdroj mérnek óriási kádból, miáltal a sör kevésbé törik meg, mint a szokásos 50 literes hordóban. Ráadásul széndioxid helyett levegővel préselik ki a lét a tankban lévő zsákból, így szénsav pont annyi kerül elénk, amennyit a Mže-parti sörfőzőmester nekünk szánt. Fogyasztása közben rendes bohemista feltétlenül megemlékezik a már többször emlegetett és a későbbiekben is emlegetendő Hrabalról, ki a hátsó rész egyik asztalánál, a kis agancs alatt töltötte idős kora jelentős részét, és olyan bölcsességekkel ajándékozta meg a sör- és irodalomkedvelő közönséget, mint hogy: „A stresszhelyzetek elleni legjobb védekezés, ha az ember újra és újra az éber nirvána állapotába hozza magát.” Ehhez a Tigris – ha bejutunk – a legkiválóbb terep. Becsüljük hát meg!

